

Nyt navn, nye eksperimenter

Honza Hoeck

Tranen

Af Maria Kjær Themsen

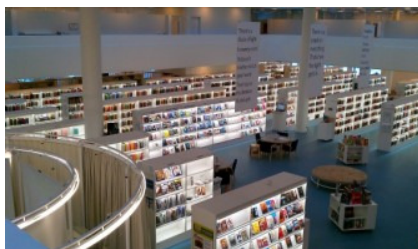
Honza Hoeck, *A Leaf Growing into the Ground, Falling Back on a Branch*, Tranen 2015.

Det er en udstilling helt uden klassiske værker, der i morgen aften indleder det nye udstillingsprogram på Tranen i Hellerup. På den måde fortsætter den nye leder, kurator Charlotte Sprogøe, den eksperimenterende linie, som stedet tidligere har været kendt for.

Tranen, Gentofte Kommunes udstillingssted, har eksisteret siden 1970. Først under navnet Tranegården – hvor mange nyskabende udstillinger fandt sted, bl.a. den legendariske *Kniven på Hovedet* (1982), én af de første udstillinger med den gruppe af kunstnere, der senere fik navnet De Unge Vilde. I 1985 skiftede stedet navn til Traneudstillingen og har været placeret i Gentoftes Hovedbibliotek lige siden.

Sprogøe, som overtog stillingen efter Aukje Lepoutre Ravn (nu kurator på Röde Stens Kunsthall, Göteborg) markerer lederskiftet ved at ændre navnet fra Traneudstillingen til Tranen, og ved at lancere to halvårige sæsonprogrammer med et særligt fokus. Det første, «3D to Infinity», som indledes imorgen fredag og løber frem til august, har flere spor til post-internet kunsten

Programmets første udstilling er med den danske kunstner Honza Hoeck (f. 1974), som tog afgang fra Kunstakademiet i København i 2009, og er en af drivkræfterne bag udstillingsstedet Toves. I et interview i invitationsfolderen forklarer Hoeck, at alle værker reelt er udført af andre kunstnere (bl.a. Ditte Gantriis, Uffe Isolotto, Janus Høm, Pind, Jacob Jessen og «kunstnerens svigerfar»), og at udstillingen i øvrigt handler om selve det at lave en udstilling; lige fra den første ansøgning til Kunststyrelsen til kuratorens overordnede rolle.

Gentofte Hovedbibliotek, som huser Tranen.

– Det er i meget høj grad kunstnerne, der har formet Tranen, og det at lade en kunstner arbejde med selve Tranen som institution i sit værk, peger tilbage på historien om stedet, siger Charlotte Sprogøe til Kunstkritikk.

– Udstillingen her kan ses som en slags renselse, hvor der zoomes ud fra det konkrete værk til alle de dimensioner en udstilling rummer. Hoeck arbejder med at «performe» mig som kurator, ved at inddrage

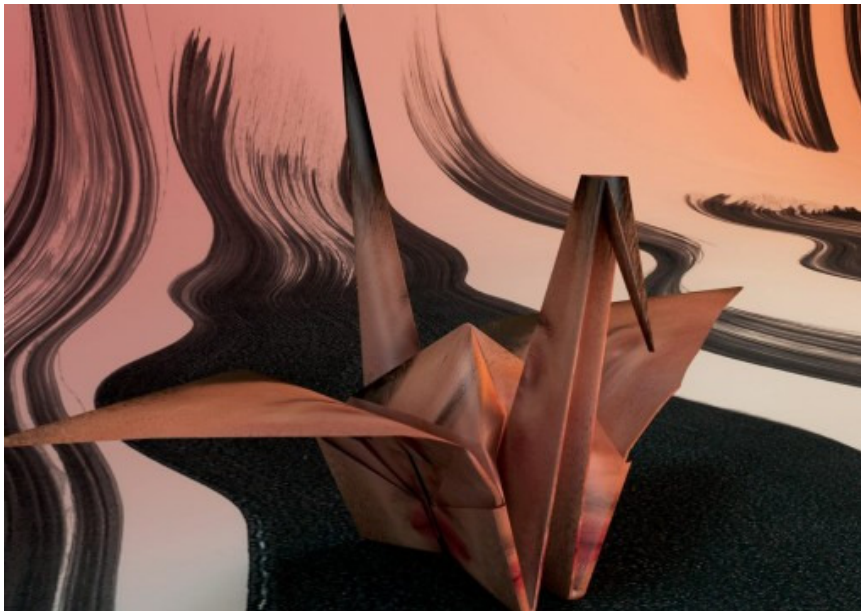
mange af de felter kuratoren normalt sidder på. Og de kunstnere han har aktiveret i sit projekt, skaber værkerne ud fra hans oplæg.

Tranens lidt undselige placering i et hjørne af selve biblioteket betyder, at stedet er en mellemting mellem white cube og offentligt rum. Og på trods af de mange besøgende (600.000 årligt), er der også mange (inklusiv denne skribent), der kun har set Tranens udstillinger på nettet. Det lader til, at den nye leder tager disse forhold i betragtning, ved at lægge ud med at satse på kunst, der forholder sig til internettet. Hertil siger Sprogøe:

– Der er i dag et stort fokus på efterlivet af udstillingerne, både på internettet, men også helt fysisk i selve den måde publikum (selv)bevidst indtager dem og oplever dem. Post-internet kunst er interessant for Tranen, fordi stedet har et særligt liv på nettet – det er ret fotogent, og udstillingerne her fotograferes næsten altid væk fra omgivelserne, ind mod en form for white cube. Det interessante er dog også, hvad det rent faktisk betyder for et lokalsamfund som Hellerup, at de igennem generationer har mødt samtidskunst på højt niveau, når de gik på biblioteket.

Ét af Sprogøes nye tiltag er at lancere to halvårige programrækker, og på den måde skabe en større kontinuitet på stedet.

– Programmerne er en måde at fastholde gæsterne i et møde med samtidskunsten – og en måde at sætte en form for struktur på årets mange forskellige indslag. De næste programmer vil have andre sensibiliteter og positioner. Det kommer ikke til at være én type kunst, men kunst, der forener formmæssige æstetiske undersøgelser med et kritisk potentiale; socialt, politisk, identitetsmæssigt eller visuelt. Næste program bliver *Domain*, hvor undersøgelser af zoner, eller domæner, der findes parallelt i verden går igen – sammen med en lidt mere hard-core sensibilitet. Her bliver det Rolf Nowotny, Louise Rosendal & Franco Turchi og David Stjernholm, der indtager Tranen.

Honza Hoeck, *A Leaf Growing into the Ground Falling Back on a Branch*, Tranen 2015.